

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/95/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812205577
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7812205577.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Táni Veščíčkovej v právnej veci žalobcu I. I., bývajúceho v I., B. X, zastúpeného JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátom so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4 proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o 300 000,00 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 1.10.2014 č.k. 12C/125/2012-78 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplata 300 000,00 eur s 9% úrokom z omeškania z titulu náhrady škody na zdraví a titulu nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola spôsobená nesprávnym úradným postupom príslušníka policajného zboru pri výkone jeho pracovnej činnosti. Ku škodovej udalosti, ktorá mala narušiť jeho doterajší spôsob života došlo v apríli 2003 a to tým, že pri prehliadke chaty jeho priateľky X. O., nadstrážmajstrom I. došlo k situácii, keď menovaný policajt obťažoval jeho priateľku a nútil ju k rôznym sexuálnym praktikám pod hrozbou možnosti vznesenia obvinenia, prípadne iných skutkov, ako aj uvalenia väzby. Žalobca bol v tom čase prítomný v chatke, zdržiaval sa na povale a vnímal a sledoval celú situáciu. Uvedená skutočnosť na neho dohliadla takou mierou, že musel byť hospitalizovaný na psychiatrickej klinike v Košiciach a od uvedeného obdobia dlhodobo až po dobu 8 rokov bol hospitalizovaný v rôznych psychiatrických zariadeniach s diagnózou depresívnych stavov, poruchy osobnosti a poruchy neurolability s adjustačnou a posttraumatickou stresovou poruchou. K pokroku v liečbe došlo v roku 2006, v dôsledku čoho bol opätovne vypočúvaný v súvislosti s trestnou činnosťou, čo viedlo k tomu, že upadol opätovne do depresie a bol uznaný invalidným dôchodcom.

Vzhľadom k tomu konanie policajta považuje za nesprávny úradný postup a preto si uplatnil náhradu škody voči štátu v zmysle ust. § 3 zák. č. 514/2003.

Žalovaný predbežne prerokoval žiadosť o náhradu škody a dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné predpoklady na vznik zodpovednosti spôsobenú pri výkone verejnej moci a preto nie je možné uspokojiť žalobcu. V písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť ako bezdôvodnú. Má za to, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným spôsobom. Z toho vyplýva, že zodpovednosť žalovaného nie je daná.

Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom žalobu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že nárok žalobcu je premlčaný

a žalovaný námietku premlčania vzniesol. Poukázal na to, že v zmysle zákona je premlčacia lehota trojročná odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Keďže žalobca tvrdí, že nesprávnym úradným postupom bolo konanie nadstrážmajstra I. vo vzťahu k jeho bývalej priateľke, v dôsledku čoho boli vyvolané následné zdravotné ťažkosti žalobcu, pričom k uvedenému postupu malo dôjsť dňa 3.4.2003, žiadna iná okolnosť, ktorá by viedla k zdravotnému následku žalobcu nebola tvrdená ani preukázaná, z čoho teda vyplýva, že momentom pre posúdenie počiatku plynutia lehoty mal byť deň, kedy sa žalobca dozvedel o škode. Pokiaľ žalobca tvrdil, že škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom deň vzniku škody bol žalobcovi známy, keďže bol pri tomto skutku prítomný. Aj keď sa žalobca liečil, nemožno akceptovať, že by počas celého obdobia liečby nemohol odkonzultovať s osobou práva znalou svoje prípadné nároky na náhradu škody. Schopnosť žalobcu správne vnímať bežné udalosti a ich reprodukovať aj časová orientácia žalobcu bola správna, čo vyplýva z oboznamovaných znaleckých posudkov, preto súd považuje tvrdenie žalobcu o nemožnosti včas sa domôcť nároku za tendenčné. Pokiaľ bol žalobca schopný správne vnímať situáciu a orientovať sa v nej počas trestného konania, nepochybne bol schopný posúdiť aj svoj prípadný nárok na škodu na zdraví. Takúto možnosť mal až do 3.4.2006, kedy uplynula trojročná premlčacia lehota. Nielen vznik škody, ale aj výšku škody zistil po nadobudnutí priznaného invalidného dôchodku v roku 2004. Keďže žalobca podal žalobu po 9 rokoch od konanie, ktoré malo byť podľa jeho tvrdenia pôvodcom jeho zdravotného poškodenia došlo k premlčaniu nároku.

O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku za včas odvolal žalobca. Poukázal na to, že v danom prípade sa nárok na náhradu škody v otázke premlčania spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Domnieva sa, že súd prvého stupňa sa náležite nevysporiadal s tou skutočnosťou, že nemal možnosť skôr uplatniť svoje právo na náhradu škody vzhľadom na jeho zdravotné ťažkosti. Dal do pozornosti okolnosti, v ktorých sa ocitol s tým, že by bolo podľa neho v rozpore s dobrými mravmi posúdiť uplatnené práva ako premlčané, pričom poukázal na takúto prax v Českej republike. Taktiež namietal, že súd opomenul skúmať, či v posudzovanej veci neboli splnené podmienky na aplikáciu § 113 OZ s poukazom na § 29 OZ. Má za to, že jeho zdravotný stav bol taký, že bolo potrebné mu ustanoviť právneho zástupcu. Pokiaľ sa tak nestalo, má to dopad i na samotné premlčanie. Zastáva názor, že na posúdenie tejto otázky bolo potrebné nariadiť znalecké dokazovanie a rozhodne nepostačovalo oboznámiť sa so znaleckým posudkom, ktorý bol vypracovaný pre účely iného konania. Pokiaľ súd takto jeho prípad neskúmal, podľa jeho názoru pochybil, keď návrh zamietol len z dôvodov premlčania.

Z týchto dôvodov navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny. Uviedol, že tvrdenia uvedené v odvolaní sú len opakovaním jeho doterajších tvrdení, s ktorými sa súd prvého stupňa vypořiadal v celom rozsahu.

Krajský súd na základe podaného odvolania vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), rozsudok vyhlásil verejne v súlade s ust. § 156 ods. 1 O.s.p., pričom verejné vyhlásenie rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p.

Odvolací súd po preskúmaní veci s poukazom na ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, správne vo veci aj rozhodol.

Správne, výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukázal aj odvolací súd.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa v tom smere, že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný, keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania. Správne súd prvého stupňa k tejto námietke pri rozhodovaní prihladol.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, kedy došlo ku škode a kedy sa žalobca o tejto škode dozvedel, pričom niet žiadneho dôvodu na posudzovanie premlčania tak, ako to navrhuje v odvolaní žalobca. Navyiac žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi jeho zdravotným stavom a prípadným konaním policajta, od ktorého zhoršenie svojho zdravotného stavu odvodzuje. Súd prvého stupňa však správne tento predpoklad zodpovednosti za škodu podrobnejšie neskúmal, keďže dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný vzhľadom na dobu, ktorá uplynula odkedy sa žalobca o prípadnej zodpovednosti za škodu dozvedel.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pričom žalobca ako neúspešný nemá právo na náhradu trov a žalovanému ako úspešnému žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.